

Slecht nieuws voor natuurbeheerders: watercrassula produceert kiemkrachtige zaden (NB 03/16)

Watercrassula is een uitheems, invasief vetplantje dat dichte matten vormt en natuurbeheerders zorgen baart. Tot dusver werd aangenomen dat de soort zich in Europa enkel vegetatief vermeerderde via kleine, achtergebleven stengelfragmenten en zich zo ook verder verspreidde. Eerder [onderzoek](#) van het INBO had al aan het licht gebracht dat zaden van watercrassula in de klimaatkamer konden kiemen. De vraag stelde zich of dit ook bij populaties buiten Vlaanderen en onder veldomstandigheden het geval was.

We verzamelden zaaddoosjes van watercrassula in Engeland, Frankrijk, Nederland, Duitsland en België. Uit de meer dan 7000 zaaddoosjes die in de klimaatkamer in bakjes waren uitgestrooid, kiemden 222 zaailingen. Deze waren afkomstig uit alle onderzochte landen. Om na te gaan of er ook in het veld kieming optrad, stopten we aan het begin van de winter diaraampjes met lokaal geogoste zaden in de grond in het duinreservaat d'Heye (Koksijde). In de late lente van het daaropvolgende jaar groeven we ze opnieuw uit. De zaden bleken de winter probleemloos te hebben doorstaan. Eén zaadje was ook gekiemd. Hoewel de meeste bloempjes geen volgroeide zaden produceren, kan een dichte mat watercrassula toch voor zeer veel zaden zorgen. Zelfs bij een laag kiemingspercentage van minder dan 25%, is dit zorgwekkend nieuws voor het beheer. Indien de soort een leefbare voorraad zaden in de bodem heeft, zijn alle beheermethodes die enkel de bovengrondse vegetatie aanpakken immers onvoldoende. Zelfs bij plaggen wordt het voorkomen van hergroei of verdere verspreiding door de erg kleine zaden en al even minieme kiemplantjes een zware opdracht. Verder onderzoek zou moeten leren hoe lang het zaad overleeft en tot hoe diep kiemkrachtige zaden in de bodem kunnen voorkomen.

Het onderzoek naar de kieming van watercrassulazaden werd uitgevoerd met cofinanciering van de Interreg IVA-projecten [RINSE](#) (Reducing the Impact of Non-Native Species in Europe, 2012-14) en [SEFINS](#) (Safeguarding the Environment From Invasive Non-Native Species, 2014-15).

Bram D'hondt, Tim Adriaens, Luc Denys

Meer lezen? [D'hondt B, Denys L, Jambon W, De Wilde R, Adriaens T, Packet J, van Valkenburg J \(2016\) Reproduction of Crassula helmsii by seed in western Europe. Aquatic Invasions in press.](#)

Rugstreepadpopulaties onder de genetische loep genomen (NB 03/16)

Heel wat amfibiesoorten hebben het moeilijk in Vlaanderen. Dat is ook het geval voor de rugstreepad. Het is niet eenvoudig om met traditionele methodes de staat van rugstreepadpopulaties te beoordelen. Daarom onderzochten we op vraag van het Agentschap voor Natuur en Bos de genetische toestand van rugstreepadden uit 18 locaties. Met behulp van 11 microsatellietmerkers probeerden we om de metapopulatiestructuur te definiëren en om recente migratie tussen deelpopulaties op te sporen. We bepaalden ook het niveau van de genetische diversiteit en de effectieve populatiegrootte, een maat voor de weerbaarheid tegen drift en inteelt.